

Almanacken er et meget simpelt Forhold. Deri at Universitetet faar Benge for sine Almanacker ligger der ikke nogen som helst rimelig Anledning til, at Universitetet skal udøve nogen som helst Censur over, hvad de bruges til, eller at der skulde opstaa nogen som helst Misforstaaelse hos Folk. Det er akkurat det selv samme Forhold, som naar man skriver en Obligation paa et Stykke Stempelpapir. Staten faar sine Benge for dette Papir, men Staten overtager ingen som helst Garanti overfor, hvad der staar paa Papiret — det kan være ulovligt og ughydigt; dette betyder i den Henseende slet ingen Ting. At Staten har faaet sine Benge er en Ting for sig. Regeringens og Ministerens Standpunkt er, at Universitetet i dette Privilegium skal have et Middel til at sanktionere vedkommende Skrifter, for at Almanacken ikke skal kunne benyttes til Vestræbelsler, der ere i Strid med Statens Formaal, saaledes som Tilfældet er med Venstres og Socialdemokraternes Almanacker. Jeg kan godt forstaa, at den ærede Ordfører ikke stiller sig ganske paa samme Standpunkt. Han kunde jo ikke godt staa her i Tinget og sige, at man skulde bruge Universitetets Privilegium til at holde Venstres og Socialdemokraternes Vestræbelsler nede. Men saa vælger han en anden Udvej og siger noget, som han mener lettere kunde glide gennem Tinget. Han nævnte ikke de utugtige Skrifter, men den Litteratur som ikke er utugtig, men som han er imod, og saa opfordrer han de Medlemmer her i Tinget, der have samme litterære Smag som den ærede Ordfører, til at støtte sig heri. Men hvad den ærede Ordfører der gør, er i og for sig for hans Vedkommende det samme, som den ærede Minister gør for sit Vedkommende. Den ærede Ordfører har nu opbaget, at dette Almanackprivilegium kan benyttes i hans Partiformaals Tjeneste paa en Maade, som han har Interesse af at se det benyttet, nemlig til at gøre Uret mod en Litteraturretning, som han har noget imod. Det er akkurat den samme praktiske Benyttelse, som den ærede Minister fra sit Standpunkt forsvarer, kun at den ærede Ordfører ikke har turdet stille sig paa et saa almindeligt Standpunkt som det, hvorfra den ærede Minister forsvarer sin Sag. Det, som den ærede Ordfører, nu kalder en Indrømmelse, der er opnaaet, nemlig at Almanacken kan indbindes sammen med en Bog er, som det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3dje Valgkrets (Tauber) allerede har gjort opmærksom paa, sandelig ikke nogen Indrømmelse. Jeg har aldrig hørt, at Universitetet skulde kunne bruge sit Privilegium til ogsaa at forbyde,

at man lader en Almanack, som man har købt for sine egne Benge, indbinde, som man vil. Det er sandelig en Opfindelse, som alene den ærede Ordfører har Vren af. — Angaaende Guldbryllupsfesten har jeg ikke mange Ord at tilføje til, hvad jeg sagde før. Den ærede Ordfører var ikke saa heldig at forstaa alt, hvad jeg sagde. Jeg tror, at den ærede Ordfører findrigt og opfindsomt havde laet sig en Argumentation, som han vilde bruge her, nemlig den om Familjeforhold og Regeringsforhold, og da jeg nu brugte den og gendrev den, kom det den ærede Ordfører noget paatværs. Han sagde, at den første Del, som han selv havde opfundet, forstod han, men den anden Del kunde han ikke følge med. Den ærede Ordfører er i saa Henseende undskyldt, han er ikke forpligtet til at forstaa, hvad jeg siger, og jeg skal naturligvis ikke følge den ærede Ordfører i den altfor bestedne Forklaring, han gav deraf, idet han henviste til den almindelige Fordømmelse, der breder sig i dette Øjeblik i vort Samfund. Men jeg skal sige, at efter min Mening er denne Forskel særdeles indlysende, og jeg tror ikke, at mange med den ærede Ordfører ere ude af Stand til at forstaa den. Naar en Faktor af Regeringen fejrer en Jubilæumsfest, er det ikke de andre Faktorer uvedkommende, da der er en saadan Forbindelse mellem dem, at hvad der vedrører den ene ogsaa maa vedrøre de andre, men her er der Tale om noget, der er Nigsdagen som Institution uvedkommende, om noget, hvor man trækker Lejligheden ved Haarene for at komme med; her er det kun Ansfer og særlig Trang til at komme med til Gilde. Det er den simple Sammenhæng med denne Sag. Nej, naar ærede Medlemmer ville undersøge, hvorledes denne Sag er stillet overfor den Stilling, de indtog for 3 Aar siden, vil jeg anmode dem om at gøre en Prøve. Hvis ærede Medlemmer en Gang i Tankerne vilde gøre det Eksperiment, at dette Forslag havde foreligget til Afstemning for 3 Aar siden samtids med det andet, som man da indkom med her, er der ingen Tvivl om, at dette var bleven forkastet af Tingets gamle Flertal, uden at en eneste var afvegen deraf (Ordføreren [Lutein]: Ja de Herrers Vindringsforslag). Nej Bevillingen! Det er fuldstændig sikkert og givet, der er ingen, som har den mindste Tvivl om den Ting. Hvad der er sket, er den Forandring, jeg før antydede, der er foregaaet i de politiske Partiforhold her i Landet, i de politiske Forfatningsforhold er der aldeles ingen Forandring foregaaet, det kan den ærede Ordfører meget vel komme